

EL LLENGUATGE

Altra cosa

Comentàvem ahir l'ús del conjunt o locució pronominal *altra cosa*, que podem usar amb el mateix valor que el pronom neutre *altre*, en una oració com és ara *No podia fer altra cosa que esperar*. Ens importava especialment, en el nostre comentari, de fer observar que en aquest cas no s'ha de fer precedir el mot *altra* per l'article indefinit, dit d'una altra manera, que cal distingir clarament entre *altra cosa* i *una altra cosa*.

Aquest segon conjunt, *una altra cosa*, és susceptible d'ésser determinat, i a vegades implícitament —significant, per exemple, «una segona cosa»—, i sovint per un terme gramatical, com per exemple una oració relativa: *una altra cosa que farem...* En canvi, *altra cosa* significa «qualsevol cosa que no sigui aquella». Per això aquesta locució s'usa especialment en oracions negatives parcials, dit més exactament, en aquelles en què s'afirma d'una cosa allò que es nega de totes les altres.

També es poden formar construccions anàlogues a la que hem indicat —*No podia fer altra cosa que esperar*— amb un conjunt integrat pel mot *altre* (o *altra*) i qualsevol substantiu (observant, per tant, la deguda concordança). Per ex.: *Que no admet altra autoritat que la de la seva pròpia raó* (Diccionari Fabra, «pensador»). En aquest cas, *altre* (o *altra*) admet el reforç de *cap*, però seria impropri —constituïria una evident alteració del sentit de la frase— fer precedir aquells mots per l'article indefinit. I així com *altra cosa* pot alternar amb *res més*, en aquest cas *altre* (o *altra*) pot alternar amb *cap més*. Aquests conjunts formats per *altre* més un substantiu són també usats per

Fabra en oracions normals (afirmatives), amb preferència a un *altre*, quan vol significar «qualsevol altre»: *La pólvora o altra matèria explosiva...* (DGLC, «enceb»), *Cavitat formada per una roca o altre objecte submergit...* («balm») ...mitjançant *una bomba d'aire o altre mitjà artificial* («buit»). En algun cas el substantiu pot ésser també *cosa*, amb què s'origina el conjunt *altra cosa*, que no té, però, ben bé el mateix valor neutre de la locució que hem comentat: *Plec... que es fa a la roba o altra cosa flexible...* («arruga»).

Un tercer cas anàleg és el del mot *altre* referit a persones: *No hi havia altre que en Pere*, *No ho sap altre que la secretària*. I també aquest mot té en aquest cas el seu equivalent en *ningú més*. (Cf. *res més, cap més*).

Albert Jané